

[Samuelsen.]

kalde et professionelt korps af presseforskningsfolk til at beskæftige sig med de mange vigtige områder i forbindelse med massekommunikationen.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til udvalgsarbejdet.

Poul Dam: Jeg kan ikke undre mig over, at debatten om dette forslag udeblev. For det første lå der i forvejen en betænkning om sagen, der var drøftet ganske grundigt forskellige steder på grundlag af denne betænkning. For det andet er det formelt set meget godt, at man får et lovforslag til første behandling, inden sommerferien begynder, men når det sker den sidste dag på et tidspunkt, hvor politisk stof har været næsten overvældende i pressen i lange tider, er der ikke noget at sige til, at det hele druknede.

Jeg skal i det store og hele henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed; det kan i hvert fald læses, og statsministeren husker måske også noget af det. Jeg skal understrege ét punkt, nemlig at der her er tale om en uddannelsesinstitution, der egner sig fortrinligt til elevstyring. Når der står i § 2, at skolen ledes af en bestyrelse, et lærerråd og en rektor, så vil jeg sige, at netop her er der mening i at lade eleverne styre. Det vil kunne gøres i langt højere grad end på de fleste andre uddannelsesinstitutioner, og dette at oprette nye institutioner eller i hvert fald institutioner i nye former i dag med en sådan styrelse af arbejdsgiverne og de gamle i faget, det hører ingen steder hjemme. Vi har mulighed for at gennemføre et stortilet eksperiment og efter min mening med meget stor sikkerhed for, at eksperimentet vil lykkes.

At det er vigtigt at gøre noget for journaliststanden og gøre noget for presseforskningen, er der ingen tvivl om. Man har talt om pressen som en af statsmagterne, og det er så sandt, som det er sagt. Det må måske være mig tilladt at tilføje, at pressen har sin store indflydelse ved, at det er den aktuelle statsmagt. Alle andre statsmagter er tilbageskuende i en grad, så at det undertiden er pinligt. Vi har en udmærket forretningsorden i folketinget, som er udmærket egnet til en statisk verden. Vi har ingen mulighed

for at diskutere aktuelle problemer. I dag burde vi slet ikke have diskuteret de mindre jordbrugere og presseforskning og journalisthøjskolen. I dag burde vi have diskuteret faldet i obligationskurserne i går og regeringens økonomiske politik, hvis den eksisterer. Det er pressen, der sørger for, at disse spørgsmål kommer frem og bliver behandlet, medens de er aktuelle. Vi andre kommer bagefter som det tynde øl — hvori pressen altså skal prøve at beruse sig; det kan være en lille smule svært.

Presseforskning, der kan vise, hvilken rolle pressen virkelig spiller, er af stor betydning, og det har stor betydning, at journalisterne uddannes så godt som muligt, så de er i stand til at udføre deres arbejde som nyhedsbringere, som kommentatorer og som nødvendige kritikere af de øvrige statsmagter.

Kjær Rasmussen: Heller ikke jeg ser nogen grund til at holde en lang tale kun 4 måneder efter, at forslaget blev fremsat første gang. Jeg vil derfor nøjes med at tage et par tråde op fra sidst.

Også vi rejste sidste gang det spørgsmål, hvorfor de studerende ingen indflydelse skulle have hverken i uddannelsesrådet eller i bestyrelsen. Jeg havde egentlig håbet, at forslaget i sommerens løb ville blive ændret derhen, at de studerende fik indflydelse både på skolens ledelse og på undervisningens tilrettelæggelse. Det er ikke sket med det foreliggende forslag. Derimod har man, som det ses af forslaget, været meget optaget af at sikre bladejernes indflydelse. Jeg synes, det er for ringe, at man i den grad er så hundeanngst for de studerende, at man ikke tør give dem reel indflydelse. Det er dog trods alt deres fremtid, deres uddannelse, det drejer sig om.

Det foreslåede hatten-i-hånden råd eller de studerendes råd, som det benævnes i lovforslaget, er ingen løsning, indflydelsen må være reel. Det, man er i gang med at begå her, er altså en kæmpebrøler, og jeg kan godt garantere statsministeren for, at der vil blive brølet på den nye journalisthøjskole. Nutidens unge vil simpelt hen ikke finde sig i fortsat umyndiggørelse.

Hidtil har journalistuddannelsen jo været en mesterlæreuddannelse, og eleven fik